

Àrea 1

Comprensió oral

10 punts [mín. 5 punts]

Exercici 1

3 punts

Tot seguit escoltareu dues vegades un fragment del documental *El després de la crisi*, emès al programa *60 minuts* de TV3. Heu de respondre si les afirmacions següents són vertaderes (a) o falses (b).

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

Afirmacions:

1. La crisi, que s'estén a àmbits que van molt més enllà de l'economia, requereix un intens estudi a posteriori, el qual va donar lloc al grup de recerca El Grup del Després.

- a) Vertader
- b) Fals

2. El grup d'investigadors té un punt de vista que s'allunya de la sociologia i l'economia hegemòniques, a partir d'enfocaments innovadors.

- a) Vertader
- b) Fals

3. La solució de la crisi depèn de l'aplicació de les mesures dictades pels organismes internacionals, que ofereixen les solucions adequades per superar-la.

- a) Vertader
- b) Fals

4. Les conseqüències de la crisi, malgrat que ja hem superat la part més dura, són poc clares, però la gent comença a entendre-ho.

- a) Vertader
- b) Fals

5. Aquesta crisi ens sumeix en el defici, perquè posa en dubte les nostres presumpcions en matèria econòmica.

- a) Vertader
- b) Fals

Ex. 1	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	3	2,25	1,50	1	0,50	0

Exercici 2

7 punts

Tot seguit escoltareu dues vegades un fragment del programa *Europa*, de Catalunya Ràdio. Heu de triar, en cada cas, la resposta correcta.

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

6. El nom de Groenlàndia...

- a) sorgeix del fet que el canvi climàtic havia fos tota la capa de gel que cobreix actualment l'illa.
- b) va ser el resultat d'una campanya d'Èric el Roig i és l'única manera d'anomenar el territori en català.
- c) és inventat, i parteix de l'intent de fomentar l'emigració a l'illa.

7. Quina és la seva situació?

- a) És un illa molt poblada i amb una gran superfície que es troba lligada a Europa, però que geogràficament forma part d'Amèrica.
- b) És un territori danès, però que no és membre de la Unió Europea, perquè va decidir sortir-ne.
- c) És una illa danesa. A la seva capital, Nuuk, situada a l'est de l'illa, hi viu una gran part de la població.

8. La població inuit és majoritària a l'illa i...

- a) de fet, Grenlàndia és el darrer reducte d'aquesta ètnia al món.
- b) es troba lligada amb la d'altres territoris del món, amb les quals comparteix cultura i aspiracions polítiques.
- c) es caracteritza per tenir connexions culturals amb altres poblacions esquimals.

9. Quines implicacions té la decisió del Parlament d'autoritzar les sol·licituds d'extracció d'urani i terres rares?

- a) Que provocarà que la Xina perdi l'exclusivitat que té tant d'extracció d'urani com de terres rares.
- b) Que pot causar un desastre ecològic.
- c) Que pot provocar l'entrada de divises al país i, per extensió, la seva independència.

10. Com ha reaccionat el Govern danès?

- a) Ha acceptat la situació sense reserves, a partir del que diu la constitució, i s'iniciaran les negociacions quan calgui.
- b) El raonament que l'extracció pot posar en perill la seguretat nacional dificulta seriosament les aspiracions grenlandeses.
- c) Ha decidit respectar el principi democràtic, però amb una certa prevenció que sembla obligar a negociacions.

Ex. 2	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	7	5,25	3,50	2,33	1,17	0

Àrea 2

Comprensió lectora

10 punts [mín. 5 punts]

Exercici 1

3 punts

Llegiu el text següent i digau si els enunciats que apareixen al final són vertaders (a) o falsos (b).

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

Errors clàssics

Arran de l'estrena d'una de les gatades de Serafí Pitarra al TNC, *El cantador*, m'ha cridat l'atenció la reflexió que Elsa Álvarez Forges fa de l'obra a *Núvol*. Entre d'altres consideracions, Álvarez afirma que aquesta obra “no és un clàssic”, ja que “té data de caducitat” perquè parla “de l'actualitat política i artística de l'època, que avui ens cau molt llunyana” i, per tant, conclou Forges, “no és vàlida com a obra d'art”.

Deixant de banda les múltiples, variades i discutibles definicions de què és o què no és una obra d'art, i més enllà de la normalitat que suposa que es programi un autor local del segle XIX a qualsevol país que tingui una tradició teatral normal, crec que potser fóra bo d'entendre que una representació teatral vuitcentista no sempre té com a raó de ser o com a objectiu únic transmetre'n la seva universalitat, sinó que també hi pot haver un desig de recuperar, representar i consolidar en l'imaginari col·lectiu una memòria que ha permès de traçar una línia de continuïtat històrica teatral que ens explica a través del passat: girs lingüístics, humorisme, teatre de situacions, caràcters, fets històrics, la societat de l'època, allò que feia glatir els nostres besavis, en definitiva. Tot plegat configura un imaginari que avançarà, evolucionarà, canviarà al llarg del temps. Alhora, la consciència d'aquests canvis —l'evolució històrica i estètica d'un país, també a través del teatre— hauria de formar part de manera natural del nostre patrimoni personal, social i cultural; sense tenir-ne consciència, difícilment foragitarem un dels mals endèmics del teatre català, que no és altre que l'amnèsia històrica. No hi ha teatre a les escoles, amb prou feines hi ha editorials de textos teatrals i la literatura dramàtica resulta desconeguda per a la gran majoria de catalanoparlants: qui són per als autors d'avui dia o per al públic mitjà Francesc Fontanella, Joan Ramis, Josep Robrenyo, Eduard Escalante, Víctor Balaguer, etc.? “Desconeguts”, “irrepresentables” (cert en alguns casos) i “museístics” són alguns dels qualificatius habituals que s'empren —sempre amb un menyspreu evident— a l'hora d'esmentar els dramaturgs del XIX que no

són Àngel Guimerà (i aquest, justet s'escapa de la crema). Consegüentment, la nostra tradició escènica, a més d'escapçada per raons històriques i polítiques òbvies, resulta feble i, per damunt de tot, ignorada.

Aquesta mateixa setmana ho comentava personalment amb Josep Maria Miró tot parlant d'*Ocells i llops*, de Josep Maria de Sagarra, també representada al TNC. Deia apassionadament Miró, "potser hi ha moments que l'obra conté algunes situacions que avui dia grinyolen o que ens resulten carrinclones, però la força humana del drama combinada amb l'assumpció d'una època històrica concreta fan que el producte dramàticament funcioni i alhora es visualitzi, es faci pública, una baula més de la nostra tradició teatral. La programació de l'obra, doncs, és tot un encert per part del TNC!". No cal dir que subscriu fil per randa l'opinió del dramaturg osonenc.

Aquí, però, a més de pobres som exquisits: cal que tot autor que escriu en català sigui per definició clàssic i universal alhora si volem representar-lo. Sembla que si no tenim Marivaux o Shakespeare (que no els tenim), ja podem desar les nostres obres al calaix! Seguint aquest esquema reduccionista, doncs, ben pocs autors de ben pocs països són dignes de ser representats enlloc! Per posar només un exemple proper: un autor com Eugène Labiche, les obres del qual, pels gustos d'avui dia, resulten ben adotzenades, hauria de reposar entre els prestatges de les biblioteques només per a gaudi d'estudiosos, acadèmics i d'algun nostàlgic *demodée*; doncs bé, recomano que es faci un cop d'ull a la programació de La Comédie Française d'aquesta temporada i trobareu el vodevillesc Labiche programat amb tota normalitat en el teatre nacional més clàssic de França. Allà, però, localisme i universalitat a l'hora de parlar de patrimoni propi han anat sempre de la maneta.

És clar que els fonaments dels edificis no es veuen i que allò que llueix més és la façana o els acabats interiors; hauríem de saber, però, que per bonic que sigui un habitatge, si no hi ha solidesa en les bases la inestabilitat serà permanent. Fóra bo no oblidar-ho, malgrat la nostra rabiosa modernitat i el nostre roent i indomable cosmopolitisme.

Jordi Vilaró. *Núvol*, 10.04.2014 (adaptació)

Enunciats:

1. Elsa Álvarez proclama que l'obra de Serafí Pitarra *El cantador* no ha assolit la categoria de clàssic, perquè es troba ancorada a la seva època.
2. La representació del teatre del segle XIX té, entre d'altres objectius, el d'enllaçar la tradició teatral amb el present.
3. L'acusació d'irrepresentables que es dirigeix als autors catalans vuitcentistes és infundada, de manera que s'hauria d'ignorar.
4. Josep Maria Miró assegura que el valor d'*Ocells i llops* rau en les situacions, que fan que l'obra sigui efectiva.
5. Els grans teatres europeus representen els seus clàssics, que transcendeixen el teatre anecdòtic i eleven l'espectador.

Ex. 1	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	3	2,25	1,50	1	0,50	0

Exercici 2

7 punts

Llegiu el text següent i triau, en cada cas, la resposta correcta.

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

Malgrat tot, moguts per Galileu

Galileo Galilei va confirmar les teories heliocèntriques de Copèrnic, va demostrar que la Terra no era el centre de l'univers i va ensorrar les teories aristotèliques que eren veritat absoluta per a l'Església catòlica. Com a conseqüència, el papa Urbà VIII, abans amic seu, el va obligar a desdir-se'n. Ho va fer a contracor, per salvar la vida, amb una última mostra de tossuderia rebel: “Malgrat tot, es mou”, va murmurar després d'abjurar. Galilei havia tingut la mala pensada de millorar un instrument inventat per l'holandès Hans Lipperhey, una mena de telescopi rudimentari, i dirigir-lo cap al cel de les fosques nits florentines per tal de contrastar les teories copernicanes.

Vet aquí que la Lluna se li va aparèixer solcada d'imperficcions, un descobriment que canviaria la història de l'art —Velázquez ja no dibuixaria l'Anunciació sobre una lluna d'alabastre—; vet aquí que el Sol tampoc no era tot puresa, que Júpiter tenia quatre llunes i que la Terra no era el centre al voltant del qual girava l'univers, sinó un més d'una colla de planetes que orbitaven al voltant del Sol. Tot plegat, era un caos considerable per ser obra d'un arquitecte omniscient i omnipotent.

Galilei va tenir la prudència d'exposar-ho tot en un llibre amb format de diàleg —*Els dos màxims sistemes del món*—, de manera que un personatge defensava amb arguments sòlids la teoria copernicana i un altre, de nom Simplicius, s'aferrava a l'aristotelisme amb més passió que raó. Però va tenir la gosadia de publicar-lo en italià —per arribar a un públic més nombrós que el que llegia el llatí— i la mala sort que el papa Urbà VIII s'hi va veure retratat en el curt de gambals de Simplicius. El judici per heretgia era inevitable.

Malgrat tot, les teories de Galileu, com la Terra, es mourien i ningú no les podia aturar. A casa nostra, el primer que les va començar a aplicar i divulgar va ser un mallorquí, Vicenç Mut, fill d'un “capità de cavalls i llances”. Segons explica l'historiador de la ciència que més coneix Galileu i els seus deixebles ibèrics, el catedràtic emèrit de la Universitat de València Víctor Navarro Brotons, “Mut és el millor observador astronòmic del segle XVII espanyol i està molt ben connectat amb els astrònoms europeus, i sobretot amb els jesuïtes matemàtics”. Els matemàtics de la Companyia de Jesús seran els veritables responsables, també després de Mut, de la disseminació de les teories de Galileu.

Vicenç Mut nasqué a Palma el 1614, ara fa quatre-cents anys. Navarro Brotons i Eduard Recasens Gallart (UPC) apunten que “va cursar estudis amb els jesuïtes i va ingressar a la Companyia, encara que, per raons no aclarides, s’hi va mantenir molts pocs mesos. Posteriorment va estudiar jurisprudència, i s’hi va doctorar; va seguir la carrera militar fins a arribar a sergent major de la ciutat de Palma, administrador i enginyer”. Mut farà evident el seu coneixement sobre Galileu a *Arquitectura militar* (Mallorca, 1664) i publicarà tres obres més sobre astronomia (el 1649 i dues el 1666). A la primera d’aquestes obres, Mut idearà un sistema nou per calcular el diàmetre del Sol, una idea que l’astrònom Giovanni Battista Riccioli elogiarà com a enginyosa en una de les seves principals obres, *l’Almagestum Novum*. En aquest estudi, en què Riccioli crea una nomenclatura sobre la Lluna, parcialment utilitzada encara avui, l’italià incorporarà dades de les observacions de Mut sobre el satèl·lit.

El posicionament que adoptaren els jesuïtes matemàtics de l’època enfront dels jesuïtes filòsofs era el de fer servir les teories de Galileu, però sense manifestar-se sobre l’heliocentrisme. Navarro Brotons explica per què aquest orde concentra tants matemàtics i astrònoms de l’època: “L’orde s’adona que, si volen ser els educadors de l’Europa catòlica, han d’ensenyar matemàtiques pures i aplicades. I aleshores els matemàtics jesuïtes tenen una estratègia honesta basada a separar les matemàtiques de la filosofia. Vénen a dir que no entren en qüestions filosòfiques, però són matemàtics, i per comprendre els aspectes del món físic calen les matemàtiques. Pel que fa al moviment dels planetes i la Terra, no s’hi fiquen”. A la Península, aquesta tàctica els convertirà en una minoria excepcionalment connectada a Europa: “El panorama espanyol era molt refractari a les novetats i estava molt dominat per l’escolàstica. Els jesuïtes matemàtics són els més connectats al que podríem anomenar ‘la internacional jesuítica europea’: tenen fluxos d’informació, circulen i a més treballen per ser els educadors de l’Europa catòlica”.

Àlex Milian, *El Temps*, núm. 1548, 11/02/2014 (adaptació)

Preguntes:

6. Quin és l'origen de la frase "Malgrat tot, es mou"?
 - a) Que el papa Urbà VIII, antic amic de Galileu, el va obligar a dir-la perquè havia ensorrat les teories aristotèliques.
 - b) Que Galileu havia modificat un aparell òptic per mirar el cel i havia observat que la Terra era el centre de l'univers.
 - c) Que, en el judici que es va celebrar contra Galileu, hagué de rebutjar la teoria copernicana, cosa que ell va fer a desgrat.

7. Quina era realment la gran dificultat que presentaven els descobriments de Galileo Galilei?
 - a) Que no es podia justificar que una creació tan desorganitzada fos el resultat de l'acció divina.
 - b) Que la complexitat de l'univers era incomprendible per als europeus de l'època.
 - c) Que la Lluna començà a tenir imperfeccions i, d'aquesta manera, mai no es representà de la mateixa manera.

8. Va ser un encert que Galileu presentàs la seva teoria de la manera com ho féu?
 - a) Sí, perquè així va evitar que l'acusassin, ja que utilitzà el format dialògic que presentava les dues cares de la moneda.
 - b) Sí, perquè la publicació del llibre en italià va permetre que la seva teoria arribàs a un major nombre de gent, cosa que neutralitzà l'acusació d'heretgia.
 - c) No, perquè el pontífex va identificar-se amb la figura d'aquell que defensava la teoria molt visiblement equivocada.

9. Vicenç Mut, el primer a aplicar i divulgar les teories de Galileu a l'Estat espanyol...
 - a) Fou un historiador i capità gran observador astronòmic.
 - b) Fou un astrònom i doctor en dret del segle XVII.
 - c) Fou un jesuïta, fill d'un capità de l'exèrcit, que de manera aïllada, esdevingué el millor observador astronòmic del segle XVII.

10. Les teories de Mut respecte del diàmetre del Sol...
 - a) Són lloades per Riccioli, que considera que tenen gran aptesa.
 - b) Caigueren en el més absolut dels oblits, de manera que ara ningú no es recorda d'ell.

- c) Citen Riccioli, un autor d'importància, perquè crea una nomenclatura sobre la Lluna que encara s'usa avui.

11. Com solucionaren els matemàtics jesuïtes el problema?

- a) Optaren per una opció pragmàtica, que era fer servir la matemàtica, però evitant qualsevol implicació filosòfica.
- b) Feren servir les matemàtiques, perquè eren necessàries per entendre el món, que es basen en la separació de la filosofia.
- c) Els jesuïtes filòsofs i els matemàtics optaren per unir forces per explicar el món, ja que són necessàries per comprendre aspectes del món físic.

12. Què ocorre a Espanya?

- a) Que la tàctica dels jesuïtes els portarà a dominar el món científic espanyol, mitjançant l'escolàstica.
- b) Que la connexió amb els matemàtics europeus els enfrontà amb el món educatiu de l'Estat, molt receptiu a les novetats.
- c) Que, malgrat que els jesuïtes foren clau en l'educació europea, la intel·ligència espanyola, més aviat lligada a les teories escolàstiques, fou reticent a acceptar les seves teories.

Ex. 2	Encerts	7	6	5	4	3	2	1	0
	Punts	7	5,83	4,67	3,50	2,63	1,75	0,88	0

Àrea 3 Domini pràctic del sistema lingüístic 20 punts [mín. 10 punts]

Senyalau, en cada cas, l'opció correcta:

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

1. _____, ja no s'hauria de dubtar _____ l'educació és important.
 - a) A hores d'ara / que
 - b) A aquestes alçades / que
 - c) A aquestes altures / de què

2. En el _____ esfèric el moviment de la massa _____ està confinat al segment esfèric delimitat entre dues _____.
 - a) pèndol / pendular / paral·leles
 - b) pèndol / pendolar / paralel·les
 - c) pèndul / pendul·lar / paral·leles

3. La nova reglamentació permet _____ usuaris de _____ el tràmit fàcilment.
 - a) als / concluir
 - b) als / concloure
 - c) els / cloure

4. Quan soni l'alarma és imprescindible que s'_____ els edificis.
 - a) evaquin
 - b) evacuïn
 - c) evaquin

5. Saps com _____, d'elevat, el percentatge de guanys sobre el producte! Si tot va bé, _____ traurem una bona tallada.
- a) n'és / en
 - b) ho és / Ø
 - c) l'és / hi
6. El somni dels viatges _____ va dominar la ciència-ficció al final del _____.
- a) interestelars / mil·leni
 - b) interestelars / mil·lenni
 - c) interestel·lars / mil·lenni
7. Tria la frase correcta:
- a) S'enfrenta a una jornada molt dura, haurà de fer el sprint final.
 - b) S'enfronta a una jornada molt dura, haurà de fer l'esprint final.
 - c) Afronta una jornada molt dura, haurà de fer l'sprint final.
8. Elegiu la frase correcta:
- a) Aquest editorial que ha sortit avui al diari no deixa titella amb cap.
 - b) Aquesta editorial que ha sortit avui al diari ho critica tot salvatgement.
 - c) Aquest editorial que ha sortit avui al diari no deixa canya dreta.
9. La vida _____ té poques característiques _____ amb la urbana.
- a) agrest / comunes
 - b) agresta / comunes
 - c) agrest / comuns

10. Hi havia _____ persones a la sala. Ell passava pena que no veiessin els papers que amagava, però ningú no _____ havia vist cap.
- a) vàries / n'hi
 - b) moltes / li
 - c) diverses / li n'
11. No tenc _____ temps per perdre, no és _____ difícil d'entendre.
- a) tan / tant
 - b) tant / tant
 - c) tant / tan
12. Quina sèrie de verbs derivats és correcta?
- a) actualitzar / anglitzar / banalitzar
 - b) cicatritzar / comercialitzar / improvitzar
 - c) colonitzar / deshumanitzar / dessalinitzar
13. Les converses d'alt nivell continuaran demà, _____.
- a) el qual és encoratjador
 - b) el que és encoratjador
 - c) la qual cosa és encoratjadora
14. Els qui _____ en aquesta prova ho fan perquè saben _____ de la pressió.
- a) reixen / aïllar-se
 - b) reixen / aïllar-se
 - c) reixen / aïllar-se

15. El vertader _____ consisteix a preocupar-se pel _____
- a) altruisme / proïsme
 - b) altruïsmo / proïsmo
 - c) altruisme / proïsme
16. Nosaltres _____ segurs que _____ dues hores per convèncer-lo.
- a) esteim / varen caldre
 - b) estam / varen caler
 - c) estem / caleren
17. Quina d'aquestes frases és correcta?
- a) Quan el sol llueix, sempre apareixo a la piscina dels meus amics.
 - b) Quan el sol llueix, sempre aparec a la piscina dels meus amics.
 - c) Quan el sol lluu, sempre aparec a la piscina dels meus amics.
18. El científic, amb un _____ excèntric, parlava _____.
- a) abillament / ex cathedra
 - b) habillament / ex càtedra
 - c) abillament / excàtedra
19. El pianista _____ té l'avantatge que és un _____.
- a) pel-roig / mallarg
 - b) pelroig / ma-llarg
 - c) pèl-roig / mà-llarg

20. El _____ és molt _____ pels dentistes.
- a) fluor / recomanat
 - b) flúor / recomenat
 - c) flúor / recomanat
21. El _____ va estar tot el matí amb la preparació dels _____.
- a) coc / cócs
 - b) coc / cocs
 - c) cóc / cocs
22. _____, ara no passaria gens de pena.
- a) De no haver-m'ho dit
 - b) Si no m'ho hagués dit
 - c) Si no m'ho hauria dit
23. Quina d'aquestes frases és correcta?
- a) El tenir un pis és un dret de tothom.
 - b) El portaveu ha fet un discurs accentuant les desigualtats.
 - c) Havent discutit la proposta, els treballadors varen rebutjar-la.
24. Per causa del vent, al matí hi va haver molts avions que sobrevolaren l'illa, però _____ aterraren pocs a l'aeroport.
- a) hi
 - b) n'
 - c) n'hi

25. La cadena de restaurants ha estat un èxit absolut. El propietari hi _____ milions.
- a) deu haver guanyat
 - b) hauria guanyat
 - c) haurà guanyat
26. _____, les coses no es poden fer d'aquesta manera!
- a) Fa temps que us ho venc dient
 - b) Fa temps que us ho duc dient
 - c) Fa temps que us ho dic
27. A Crimea, la sobirania de la península enfronta _____.
- a) a tropes ucraïanes i rebels prorrussos
 - b) tropes ucraïnianes i rebels pro-russos
 - c) tropes ucraïneses i rebels prorussos
28. _____ sempre va de _____.
- a) L'alvocat / bòlid
 - b) El misser / bòlid
 - c) L'advocat / bòlit
29. La professora pren els mòbils dels alumnes quan sonen a la classe i només _____ torna quan acaba.
- a) els els
 - b) els hi
 - c) els

30. Quan el sol es va _____, dominaren els colors _____.
- a) posar / topaci
 - b) pondre / topazi
 - c) posar / topazi
31. “_____ el nin estigui malalt, feu-m’ho saber”, va dir el metge.
- a) Tota vegada que
 - b) Pot ser que
 - c) Donat que
32. Les classes de ioga es fan _____, _____ que convinguem.
- a) dijous / a l’hora
 - b) els dijous / alhora
 - c) els dijous / a l’hora

Encerts	32	31	30	29	28	27	26	25	
Punts	20	19,23	18,46	17,69	16,92	16,15	15,38	14,62	
Encerts	24	23	22	21	20	19	18	17	
Punts	13,85	13,08	12,31	11,54	10,77	10	9,47	8,95	
Encerts	16	15	14	13	12	11	10	9	
Punts	8,42	7,89	7,37	6,84	6,32	5,79	5,26	4,74	
Encerts	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	4,21	3,68	3,16	2,63	2,11	1,58	1,05	0,53	0

Àrea 4

Expressió escrita

35 punts [mín. 17,5 punts]

Exercici 1

5 punts

Exercici 1

Resumiu el text següent. (El text té 593 paraules)

Les bones històries no s'escriuen en espais tancats i aïllats. Per contra, neixen com a conseqüència d'un viatge lluny del nostre entorn, ja sigui en el paisatge salvatge d'un país exòtic, recorrent les cicatrius de dones impossibles d'estimar o perdent-se sobre la superfície inabastable d'un desert que ens convida a l'aventura. És quan aquest esperit aventurer se sent lliure i en contacte amb el món que estem més exposats a descobrir la història que canviarà les nostres vides o, com en el cas de *Searching for Sugar Man*, que canviarà la vida d'una altra persona.

Això és el que li va passar al suec d'origen algerià Malik Bendjelloul, que, estancat, va decidir deixar-ho tot i recórrer l'Àfrica a la recerca d'estímul per al seu nou projecte. Quan va arribar a Sud-àfrica, li van explicar la història de Sixto Rodríguez, un cantautor nord-americà de música *folk* dels anys 70 que va passar amb més pena que glòria per les botigues de discos i que, després del contundent fracàs dels seus dos àlbums, va ser acomiadat del segell que va confiar en la seva música. Fins aquí, tot és més o menys normal, però el cas de Rodríguez és extraordinari perquè, a milers de quilòmetres del seu Detroit natal, a Sud-àfrica, s'havia convertit en un enigmàtic efecte de masses, un déu equiparable a Bob Dylan o Elvis Presley, que va arribar a vendre més de 500.000 discos. Allò més sorprenent de tot plegat és que, d'aquest èxit, ell no en sabia res. Quan ho van explicar a Bendjelloul, el realitzador va saber que el seu viatge havia acabat, havia trobat el que estava buscant.

Després de tres anys a la recerca de finançament i treballant exclusivament en el rodatge, muntatge, infografia i banda sonora gairebé de manera autònoma i autodidacta, Malik va trobar un distribuïdor amb una ment oberta com la seva, que va veure el potencial d'aquell treball i va decidir donar-li l'empenta necessària perquè arribés a les nostres pantalles. El resultat parla per si mateix: les crítiques aclamen la creativitat i el rigor del director i els festivals ho confirmen, encadenant un premi darrere l'altre, entre els quals l'Oscar al millor llargmetratge documental.

Més enllà de la història d'un músic que ignora el seu èxit en un país submergit sota la ferotge censura de l'apartheid, tan real que costa creure-la, *Searching for Sugar Man* és una aventura que l'espectador comparteix amb el protagonista, un exemple aclaparador d'humilitat i espiritualitat envejables, un cor sense rancor que accepta el destí de la vida tal com li arriba, sense plantejar-se si el que ha passat és just o no. La pel·lícula és un antídote perfecte per a l'època que ens toca viure, per als qui pensen que la vida pot tenir sentit encara que la butxaca

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats

sigui buida i volen tornar a creure en alguna cosa. Si hom s'atura a escoltar la hipnotitzant música de Rodríguez, hi troba una banda sonora perfecta per explicar el capritxós destí del cantant, unes cançons plenes d'una força i vitalitat que automàticament exigeixen un espai en la memòria de qui les van ignorar i reclamen un humil racó entre els grans per a l'interpret.

Searching for Sugar Man no tracta de buscar la veritat, sinó d'esmenar un error de càlcul, un error de què molts artistes maleïts han estat víctimes. Sixto Rodríguez, però, podrà admetre, tot i que amb 30 anys de retard, la seva sort, ja que ha aconseguit fugir de l'oblit gràcies a l'ajuda de Bendjelloul, qui, a la recerca d'una història per terres africanes, va trobar una cosa molt més valuosa: una forma artística de fer justícia.

Casals, David. "*Searching for Sugar Man*. Justícia poètica, 30 anys després". ECIB (adaptat)

Exercici 2

10 punts

Comentari de text

A continuació teniu un fragment d'un text. Llegiu-lo i comentau-ne els aspectes següents:

- Tipus de text
- Tema
- Estructura
- Comentari estilístic

[El comentari ha de ser un text expositiu. No s'accepten esquemes.]

FC Barcelona - Atlètic de Madrid: més èpica (1-1)

Neymar iguala un golàs de Diego en un duel elèctric i els quarts es decidiran al Calderón. El Barça ha dominat clarament i ha acabat assetjant a la seva àrea un rival molt dur.

No hi ha hagut sorpreses a l'anada dels quarts de la Champions. Ni en les alineacions, ni en els plantejaments de cada equip, ni en el tipus de partit que s'ha trobat el Barça contra el rocós Atlètic. Ha hagut de picar pedra del primer a l'últim segon, amb impediments destacats com un gol de Diego sorgit del no-res al minut 55. Aquesta acció ha exagerat la qualitat, l'esforç i l'orgull dels culers, que han igualat el partit amb una diana de Neymar. El quart empat entre aquests dos contrincants del curs deixa l'eliminatòria oberta de bat a bat per a la tornada.

Els 15 primers minuts de partit han estat un miratge. La sortida amb força de l'Atlètic de Madrid ha provocat un ensurt majúscul al Camp Nou tot just al minut 4. Al principi, els homes de Simeone pressionaven a dalt i han robat la pilota en la sortida des del darrere dels de Martino, que a punt ha estat de convertir-se en el 0-1. Villa l'ha perdonat. Les coses es complicarien més per als locals quan, poc després, Piqué es lesionava i havia de deixar el seu lloc a Bartra. Ha estat un inici incòmode per a un concentrat Barça.

Superat el primer quart d'hora la situació ha canviat. El Barça ha fet un pas endavant i l'Atlètic, endarrere. El conjunt blaugrana ha equiparat l'agressivitat del contrari, que l'ha tancat en el seu territori. Entre un bosc de cames, Messi ha fet un regat prodigiós i ha assistit Iniesta en bona posició, però el seu xut l'ha rebutjat un defensa matalasser (min 25). L'Atlètic també ha rebut un cop important en perdre Diego Costa per lesió (min 27).

Sense el seu referent ofensiu, quedava encara més aïllat en camp propi, esperant uns contraatacs que Busquets s'encarregava de negar-li una vegada i una altra.

Amb tot, el partit es desenvolupava de forma molt similar als tres precedents d'aquesta temporada entre el Barça i l'Atlètic. Dominaven els culers davant d'un rival dur i ordenat. Les ocasions escassejaven. Paradoxalment, tot i les faltes continuades dels madrilenys, el ritme era frenètic. La pilota era sempre dels de casa. Això sí, en el temps afegit del primer temps l'Atlètic ha tingut una altra bona ocasió de marcar a les botes de Villa, que Pinto ha pogut rebutjar. Els errors es pagaven caríssims. L'emoció era màxima.

La represa tindria poc a veure amb l'arrencada del matx. El Barça conservava el control amb un equilibri total entre els dos equips. Totes les pilotes es lluitaven fins a l'extenuació. L'equip patiria una batzegada terrible al minut 55: una canonada molt llunyana a l'escaire de Diego ha sorprès Pinto. El Barça ha quedat momentàniament tocat i el Camp Nou l'intentava fer reaccionar. Era un panorama idíl·lic per a l'Atlètic, ben arreplegat i renunciant a l'atac. Els blaugranes, de mica en mica, s'abocarien i completarien mitja hora de futbol brutal. Es mostraven excel·lents en la recuperació i afamats al davant.

Martino ha tornat als tres davanters al minut 67, amb l'entrada d'Alexis per Cesc. L'Atlètic, en canvi, ha rellevat Villa pel migcampista Sosa. Amb aquestes substitucions, Neymar s'ha reubicat a l'esquerra i, a la primera ocasió que ha tingut, gràcies a una assistència celestial d'Iniesta, ha clavat la pilota al fons de la xarxa (min 71). Rugia i cantava el Camp Nou. El Barça hi creia i Courtois salvava l'Atlètic. Tant empenyia l'equip blaugrana que els visitants, ofegats, ja defensaven a la seva àrea. Fins al darrer segon ho ha intentat el Barça, buscant Messi, per dins, per fora, amb més aturades d'antologia del porter matalasser.

Aquest esperit competitiu il·limitat és un dels arguments indiscutibles que tenen on aferrar-se els culers per somiar amb la proesa al Vicente Calderón. Tocarà més èpica.

Clos, Jordi, "FC Barcelona - Atlètic de Madrid: més èpica (1-1)". *FC Barcelona*. 1 d'abril de 2014 (adaptació)

Exercici 3

20 punts

Redactau una carta de presentació per al currículum que teniu a sota, que enviau a una escoleta, sense que hi hagi cap anunci de demanda de professorat (250-300 paraules).

- Si el cos té 230 paraules o menys, no es corregirà. Teniu en compte que la carta no ha de ser una reproducció del currículum.

DADES PERSONALS

Joana Maiol Serra

Data i lloc de naixement: 23 de març, de 1986, Fornalutx

DNI: 09765345A

Adreça: c. Major, 34, 1r 2a, 07190 Banyalbufar

Telèfon: 654 555 555

Adreça electrònica: joanamaiol@correu.net

FORMACIÓ

FORMACIÓ ACADÈMICA

Cicle formatiu de grau superior en educació infantil. IES Antoni Maura (Palma)

Diplomatura en educació infantil. Universitat de les Illes Balears (Mallorca)

Màster en Llibres i Literatura Infantil i Juvenil (títol propi). Universitat Autònoma de Barcelona (en línia)

Màster en Trastorns de la Comunicació i el Llenguatge. UOC

CONEXIMENTS INFORMÀTICS

Usuària habitual de LibreOffice (Writer, Calc, Impress, Draw, Base i Math)

IDIOMES

Català: nivell C2

Anglès: First Certificate (2003). Estada a Londres, juny-agost 2008

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL

2005

Educadora. Escoleta Municipal de Banyalbufar (90 h de pràctiques). Tasques: higiene i alimentació dels infants, sessions de jocs d'estimulació sensorial.

Agost 2006 - setembre 2007

Auxiliar administrativa. Planning Immobiliària

Dins del Departament de Comptabilitat: introducció de dades, control de factures i atenció telefònica.

Àrea 5 Expressió oral 25 punts [mín. 12,5 punts]

SUPÒSIT 1

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2 5 punts

Lectura en veu alta

Els processos de desertificació en un context de canvi global

Aproximadament el 40 % de la superfície de la Terra està amenaçada pel risc de desertificació. En aquesta superfície, que correspon a les zones terrestres amb dèficits hídrics inherents més o menys acusats, hi viu el 37 % de la població mundial. La desertificació no sols amenaça el potencial del sòl de produir aliments i biomassa, sinó que, a les zones afectades, s'alteren els cicles hidrològics, es redueix dràsticament la biodiversitat i es produeixen processos de retroalimentació que afecten importants paràmetres climàtics.

En un context de canvi global, les conseqüències dels processos de desertificació s'exporten a altres zones no directament afectades i produeixen multitud de conseqüències transsectorials. Entre altres aspectes, cal assenyalar els impactes en els moviments de migració de la fauna, els canvis en els fluxos d'energia atmosfèrics, els efectes en la dinàmica erosió i sedimentació, els canvis en els cicles biogeoquímics i les migracions humanes provocades per l'empobriment dels recursos de la terra.

El concepte i la problemàtica de la desertificació no són nous. L'abús de les terres i els consegüents processos de degradació en zones fràgils del planeta van lligats als inicis de les grans civilitzacions. Els registres històrics del Pròxim Orient, de l'antiga Grècia o de l'Imperi romà ens mostren testimonis de gran valor historicoambiental en els quals es van detallar impactes i processos que van comportar el col·lapse de zones agroforestals. Aquesta situació ha estat considerada per diversos autors com la causa del sobtat declivi d'algunes cultures.

No obstant això, el terme *desertificació* no apareix en la literatura científica fins a 1949, quan va ser utilitzat per referir-se a processos de degradació del sòl i de la vegetació en ambients tropicals humits. A partir de llavors, i amb intervals i alts i baixos en l'atenció acadèmica, va anar evolucionant lluny de la percepció pública.

José Luis Rubio, *Mètode*, 34, 2002 (adaptació)

Exercici 3

15 punts

Intervenció individual

Participau en una taula rodona sobre el valor artístic del grafit i la possible iniciativa de cedir espais urbans als grafiters.

Examinand A: hi estau en contra. Defensau que és una activitat vandàlica que s'hauria de perseguir.

Examinand B: hi estau a favor. Pensau que és una gran iniciativa que millorarà la ciutat i encoratjarà els nous valors de la disciplina.

Exercici 4

5 punts

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Participau en un col·loqui sobre la televisió.

Examinand A: propugnau que s'haurien de prohibir els programes escombraria en la televisió.

Examinand B: defensau que la televisió ha d'oferir el que la gent demana i, ara mateix, el que volen són xous d'impacte.

Àrea 5 Expressió oral 25 punts [mín. 12,5 punts]

SUPÒSIT 2

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2 5 punts

Lectura en veu alta

Un mar d'aigua dins la lluna glaçada de Saturn

Un grup de científics ha anunciat que hi ha un mar d'aigua d'una mida equivalent a la del llac Superior, el més extens dels Grans Llacs d'Amèrica del Nord, a la lluna de Saturn coneguda amb el nom d'Encèlad, entre la seva escorça glaçada i el nucli rocós. Se sospitava des que el 2005 es van veure fotografies de guèisers de cristalls de gel que brollaven del pol sud. "El que hem fet és demostrar un fet molt probable: que hi ha un oceà", afirma un dels autors de l'article.

L'article argumenta, mitjançant dades capturades en tres aproximacions fetes per la sonda Cassini, l'asimetria entre els dos hemisferis. Aquest fenomen explicaria per què les grans fumaroles han estat detectades en la regió polar austral i no pas en la septentrional. L'aigua líquida és un 8 % més densa que el gel. Per tant, la presència d'un mar a una profunditat d'entre 30 i 40 quilòmetres encaixa amb els mesuraments de l'atracció gravitatòria. "Es tracta d'un oceà que s'estén en totes direccions, des del pol sud fins a mig camí en direcció a l'equador", assegura la mateixa font. El mar subterrani té una profunditat de fins a 9,5 km, molt superior a la de qualsevol llac.

La conclusió de l'estudi converteix Encèlad en una destinació més atractiva per enviar-hi en el futur una missió dedicada a recollir mostres de les columnes de material que expel·leixen els guèisers, i portar-les a la Terra per analitzar si contenen microbis. Aquest és l'únic dels quatre satèl·lits de Saturn que s'havia constatat que aplegava els quatre ingredients essencials per a la vida (almenys tal com la coneixem a la Terra): aigua en estat líquid, energia, carboni i nitrogen. D'altra banda, però, el seu mar presenta una temperatura gèlida i està immers en una foscor permanent.

Ara Balears, 13 d'abril de 2014 (adaptació)

Exercici 3

15 punts

Intervenció individual

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Participau en un debat en un programa de televisió entorn de les prospeccions petrolieres a la Mediterrània.

Examinand A: estau a favor de les prospeccions, perquè, en cas que efectivament trobin petroli, reduirien la dependència energètica exterior.

Examinand B: estau en contra de les prospeccions, perquè són un perill per al medi ambient i, també, per a la principal indústria de les Illes, el turisme.

Exercici 4

5 punts

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Participau en una reunió entre patronal i sindicat per tal de discutir un pla dels sindicats per dotar l'empresa d'una escoleta.

Examinand A: representau l'empresa, que no està especialment disposada a gastar diners en aquest tipus de projecte.

Examinand B: representau els treballadors. Intentau aconseguir que l'empresa accepti el projecte.

Àrea 5 Expressió oral 25 punts [mín. 12,5 punts]

SUPÒSIT 3

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2 5 punts

Lectura en veu alta

Tractament de l'asma

L'asma és una malaltia caracteritzada per una dificultat en la respiració, causada per una obstrucció bronquial o broncoespasme. Aquests episodis poden ser d'intensitat variable i poden millorar espontàniament o per acció terapèutica. Els símptomes més característics són tos, sibilàncies, dispnea, opressió al pit, atacs nocturns o amb esforç, i secrecions. Els causants són diversos i poden anar des d'al·lèrgens químics i ambientals, el tabac, la genètica fins a seqüeles d'altres malalties. El tractament convencional té els recursos limitats a broncodilatadors i antiinflamatoris, però cada vegada hi ha més persones que pateixen problemes respiratoris per la contaminació ambiental, la mala alimentació i una genètica reactiva. Per això és necessari fer un abordatge integratiu, que s'ocupi la causa particular que origina la malaltia. Les teràpies naturals no només tracten els símptomes respiratoris, sinó que també examinen l'estat de salut, els hàbits alimentaris, l'activitat física, el comportament i el caràcter. Els consells higiènics i dietètics recomanen evitar els factors desencadenants, com la pols o el pèl dels animals, i també els canvis bruscos de temperatura. Alhora, s'aconsella practicar una activitat física moderada i evitar els aliments envasats amb conservants o amb abundància de greixos saturats. Són recomanables els aliments rics en magnesi (fruita seca, espinacs, plàtan), antioxidants (cítrics, peix blau) i vitamines del grup B (cereals integrals, llegums, verdures de fulla verda). L'homeopatia disposa de remeis per a les manifestacions localitzades de l'asma i per les característiques particulars de la persona, tant físiques com psicològiques, ja que pot haver-hi casos que tinguin un component nerviós associat. És important alleujar els símptomes de la malaltia, però també és necessari prevenir-ne l'aparició i assegurar un restabliment complet de la salut.

Yolanda Márquez, *Presència*, 14 d'abril de 2014, pg. 33 (adaptació)

Exercici 3

15 punts

Intervenció individual

Participau en un debat en un programa de televisió sobre el canvi climàtic i les accions que es poden prendre des de l'àmbit privat.

Examinand A: defensau que no es pot fer res a petita escala, perquè els únics que poden actuar de veritat són els estats i les grans corporacions.

Examinand B: defensau que múltiples petites accions esdevenen una gran acció i que és molt necessària la conscienciació de la població.

Exercici 4

5 punts

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Es convoca una reunió entre el regidor d'urbanisme de l'ajuntament i el representant de l'associació de veïns per demanar que s'habilitin com a casal cultural unes cases de possessió que amenacen ruïna.

Examinand A: sou el regidor. No hi ha previsió de fer aquesta conversió i, en principi, no sembla possible encabir aquesta inversió en els pressuposts.

Examinand B: sou el representant de l'associació de veïns de la zona. No hi ha casal de barri, només un local mal condicionat, de manera que pensau que aquest equipament seria un motor de dinamització per al barri.

